

متن پرسش

سلام علیکم در مورد آزادی بیان عموماً استدلال‌ها و استنادات به حدیث «انظر الی ما قال و لا تنظر الی من قال» و آیه ی « فبشر عبادی الذین یستمعون القول و یتبعون احسنه» می‌باشد. چند سوال: ۱- آیا این حدیث صحیح‌السند است؟ و تفسیر آن گوش دادن به هر سخن می‌باشد ۲- آیا تفسیر این حدیث و آیه باز گذاشتن فضای عمومی جامعه بر روی هر تفکر و عقیده ای است؟ ۳- منظور از عباد در آیه بالا چیست؟ آیا این عباد با عباد آیات آخر سوره فجر ارتباط ندارد؟ ۴- تفاوت تفکر و عقیده چیست؟ ۴۵ از نظر شما آیا این سخن که «فکر را باید با فکر جواب داد» درست است؟ با تشکر از حوصله و وقت گذاری شما

متن پاسخ

باسمه تعالی جواب: سلام علیکم: سخن قابل پذیرشی است، به این عنوان که در نظر به سخنان افراد، اندیشه‌ی خود را تعطیل نکنیم. در جامعه‌ی سالم باید هر سخنی قابل ارائه باشد ولی گاهی حرف‌ها سخن نیست تهمت یا اطلاعات دروغ است. واقعاً جامعه‌ی سالم جامعه‌ای است که اندیشه‌ها امکان ظهور داشته باشند ولی حرف مفت را نباید اندیشه نامید. در آیه‌ی فوق می‌فرماید: به بندگانم که به چنین خودآگاهی رسیده‌اند که قدرت تشخیص عالی‌ترین اندیشه را دارند تبریک بگو، زیرا این‌ها به دنبال هر سخنی □ حتی اگر درست باشد □ نمی‌روند، بلکه بهترین سخنان و اندیشه‌ها را دنبال می‌کنند. اگر انسان مقید شد تا اندیشه و فکر خود را عملی کند آن فکر بر جان او گره می‌خورد و جزء عقیده‌ی او می‌شود. آری فکر را باید با فکر جواب داد. توصیه می‌کنم جزوه‌ی امام صادق «علیه‌السلام» و شبهه‌شناسی را که جدیداً ویرایش شده را مطالعه بفرمایید، شاید بتواند جواب سؤال‌هایتان را بدهد. موفق باشید